

Небојша Васовић

ПИСМО СИНУ

Такво је време било
не вреди да ти причам
ни бунар не држи воду
после земљотреса
али живи се то је навика

Био је рат више не знам ни који
меци су стизали један за другим
ни кафу на миру да попијеш
а камоли шта друго
а ти био беба

Ми све бринули да те
бука не пробуди
био си нервозан
а сисао само
кад се теби ћефне

Знао сам још тада
да ћеш бити себичњак
геније племена
зато се јако радујем
твоме писму из Француске

Где ли си само нашао
ту богату курву

пardon милионерку
да те гледа и негује
а можда и богатство да ти преда

Ако је ико то заслужио
онда си ти
кад се само сетим какав си био
кад си био беба
не повратило се

Воли те твој тата

ВОЂА ИЗБАВИТЕЉ

Треба нам један да нас поведе
тамо где нисмо били
јер ако ми њега поведемо
он ће се први заглавити
у кориту историје
у којем нема те свиње која газила није
мислећи да хода ка пролећу
јер то је оно што пада на памет
после дуге зиме
а свињски папак не знајући да
осим онога што се понавља
ничег другог и нема
преврнуо је корито
и све се пролило у земљу
нашу једину наду
док је „во времја оно”
још било радова у пољу

МЕД

Једном недељно одлази
у редакцију познатог часописа
с теглом меда у торби
за главног уредника

Само да му објаве
оних неколико песама
што их је предао још
пре три месеца

У међувремену
уредникова жена
а с њом и деца
већ су се навикли на „онај мед”

што ће штампање песама
одложити до месеца Лимбурга
када се шишају мајмуни
у берберници Чарлса Дарвина

КОКИН АМАНЕТ

Једва сам снела
и ово једно јаје
а ви се жалите
што их није било више
па да их фарбате
али децо моја
извините на изразу
(јер не цитирам из *Писма*)
чиним све што могу
у овом животу кокошке
којој није остављен
простор за говор
а и ово мало простора
у кокошарнику
ствара ми утисак
да смо сви у чабру
јер простора је све мање
од када коке из Кеније
бивају посебно мажене
чак финансијски помагане
од стране лисичије управе

ОЧИ ОТВОРЕНЕ

Да отварам очи коме
очи отворене
више нико и не спава
сви ће доћи на Запад
тако је писано у Пра-Старом-Завету
који још није ископан
јер копање је у току

А Исток – не питајте
Исток ће потонути у море
тако је суђено
море ће бити црвено
а некад су певали романсе

Али такав је процес
тако је писано
и тако мора да буде
јер се не могу „гурати
клипови у точкове историје”

Како је говорио Маршал
док је на „Бријунима”
гладио жирафе
те гастарбајтере дугих вратова –
гурмане у сенци акација
тих вечних пењачица

ПОВРАТАК РАТНИКА

У конкретним тренуцима
ратник увек има
нешто конкретно
макар на леђима
то се не дира
јер није *шо* рана
већ оно што се не види
јер иза леђа је брод којим се
вратио кући
а ништа није препознао

ни врт обрастао меснатим лишћем
ни жену која поред грамофона
слуша музику оних који су
колико јуче
пуцали на њега
пуцали и те како
а сад га њихова музика
хвата са свих страна
као хоботница
која би да игра баш с њим

МУСКАТ У ТОРОНТУ

Бело вино: *Muskat Otonel*
тамо га не бих ни приметио
а овде је течено злато
макар га сам пио

Јер такав је живот лола-сапутник
сапун што између руку севне
као сећање на острво оно
где рибе хватасмо руком

А руке нам беху у сну
у који се улази нечујно
јер сањају и други
нешто друго